

Supplement til, at man putter Sognefogeden ind ved Siden af Fogeden, og man nævner en Bog, som Sognefogeden skal benytte ved saadanne Udlæg. Ændringsforslag Nr. 58 til § 494 slutter sig tildels til Ændringsforslag Nr. 69 a til § 509, hvor der staar, at medens den, der har en Dom eller et Forlig, han vil have fuldbyrdet, i Regelen skal give Møde under Fogedforretningen, er saadant Møde dog uforment, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der ikke overstiger 300 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom. Altsaa i de samme Tilfælde, hvor Sognefogeden kan foretage Udlæg, er det ikke nødvendigt, at Domshaveren lader møde ved Fuldmægtig, altsaa ved Sagfører. Hertil slutter sig den Regel i Ændringsforslag Nr. 58 til § 494, at hvis den, der forlanger Udlæg gjort, ikke behøver at møde ved Sagfører, og han dog gør det, og Fogeden skønner, at det ikke er motiveret i de særlige Forhold, kan han ikke forlange Udgifterne ved Mødet ved Sagfører godtgjorte af den, hos hvem Udlæg gøres.

Det er altsaa det, man vil opnaa ved denne Række Ændringsforslag, at saadanne Udlæg for mindre Gældsfordringer skulle foregaa, uden at der derved paa-byrdes den, hos hvem Udlæget gøres, betydelige Udgifter. Men derved opnaar man tillige noget andet. Naar Fogeden kommer ud med Sagfører, maa Udlæget gøres, dersom den, de kommer til, altsaa den, der skylder Penge, ikke staar med Pengene i Haanden. Men naar Sognefogeden kommer for at udføre Forretningen, vil det i det praktiske Liv meget lettere kunne ordnes paa den Maade, at vedkommende maaske til den næste Dag skaffer Pengene og saa undgaar Udlæget. Dette, at der spares Penge, kan i Virkeligheden blive en Fordel lige saavel for Fordringshaveren som for Skyldneren. Den Gang der paa min Foranledning paa Underdommermødet blev rejst en Diskussion om, hvad man skulde gøre for at gøre Inddrivelsen af mindre Gældsfordringer billigere, og der var kommet Meddelelse derom i Bladene, førte det til, at der kom en Række Adresser fra københavnske handlende, hvori de i deres Egenskab af Fordringshavere anmodede om, at de Forslag, der vare komne frem paa Underdommermødet, maatte blive indlemmede i Lovforslaget for at blive Lovbestemmelse. Jeg finder nogen Anledning til at fremhæve og understrege dette, thi, saa vidt mig bekendt, er denne Adressebevægelse

den eneste Adressebevægelse, som Rigsdagens mangeaarige Behandling af Forslaget til Retsreformen har foranlediget. Det viser sig da, at der her er et Omraade, hvor de Personer, der ere interesserede i Loven, have klart Blik for, at der her er noget, de kunne ønske rettet.

Desuden indeholder Ændringsforslag Nr. 58 til § 494 dels en Fuldstændiggørelse af den Regel, der allerede findes, dels et Supplement til den. Det hedder i § 494, at naar der gøres Eksekution for Godtgørelse til Sagsøgerens juridiske Raadgiver, fastsættes Størrelsen af denne, altsaa Sagførerens Salær, under Hensyn til Sagens Beskaffenhed og Ulejligheden med Inddrivelsen, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af det fordrede Beløb fremsættes. Saa føje vi til: „og uanset, at der derom foreligger Overenskomst.“ Med andre Ord: hvor meget der skal betales i Salær for en Sagførers Møde ved Fogedforretning, er noget, der ikke kan være afgjort paa bindende Maade ved tidligere Overenskomst, men fastsættes af Fogeden. Hovedregelen herom indeholdes allerede i Lovforslaget, men vi føje til, at hvis der forud for denne Eksekution ikke er gaaet en Dom, men et Forlig, og der i dette er truffet Bestemmelse om, hvor meget der skal betales i Salær i Anledning af Indkassationen, altsaa den Virksomhed, der gaar forud for selve Eksekutionen, skal Retten skønne om, hvorvidt den Bestemmelse, der er truffen, er ubillig, og Fogeden kan altsaa, hvis han finder, at den er til Forurettelse for den, hos hvem Udlæg gøres, nedsætte Beløbet til, hvad der efter hans Skøn er passende. Man giver altsaa her Fogeden en lignende Ret til at stille sig kritisk overfor indgaaede Overenskomster om Sagførersalær, som man i Lovforslaget allerede har givet ham i § 303 med Hensyn til det, som ved Dom kan fastsættes som Sagsomkostninger.

Hele den følgende Række Ændringsforslag, Nr. 57 b. og c., 59 a., b, og c., 60, 61, 62 b., 63 a. og b., 64 a. og b., 65 a. og b. og 66—75, ere alle formelle Ændringsforslag til Kapitlet om Fuldbyrdelse af Dom og Forlig. De ere nødvendige Følger af, at man vil lade Sognefogeden eventuelt, uden at der gives Møde for Rekvirenten, foretage Eksekution.

Til Slutning have vi stillet et Par Forslag, som referere sig til Bestemmelserne om Arrest. Ved Arrest paa Gods forstaas den Virksomhed, som bestaar i, at Fogeden, naar der præsenteres for ham en forfalden Fordring, efter Fordringshaverens Krav,